

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jaroslava Škopka a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce **Mgr. Ing. R.K.**, proti žalovanému **Městskému úřadu Kdyně**, se sídlem Kdyně, Náměstí 1, zastoupeného Mgr. Lukášem Zscherpem, advokátem se sídlem Plzeň, Lochotínská 18, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2013, č.j. Ex S/930/2011-9,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2013, č.j. Ex S/930/2011-9 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým nebylo vyhověno námitkám žalobce proti exekučnímu příkazu žalovaného ze dne 9.7.2012, č.j. Ex S/930/2011-3 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

Prvoinstančním rozhodnutím bylo rozhodnuto podle § 111 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto: *„I. Pověřuje se osoba Z.H., IČ 69953015, náhradním výkonem, tj. provedením prací nebo výkonů nezbytných k uvedení pozemku parc. č. 1906 o výměře 197 m² — druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace, zapsaného na LV. č. 2076 v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Domažlice, pro k.ú. Nová Ves u Kdyně a obec Nová Ves (dále jen „Pozemek“), do*

původního stavu umožňujícího jeho užívání k průjezdu a průchodu, tedy přesně odstraněním nebo přemístěním věcí nacházejících se na Pozemku včetně jejich součástí a příslušenství (exekucí postižené věci) tak, aby bylo umožněno nerušené užívání Pozemku k průjezdu a průchodu. Uvedená osoba pověřená náhradním výkonem s tímto souhlasí. II. Tato exekuce se nařizuje k vymození povinnosti nepeněžitého plnění uložené na základě pravomocného vykonatelného rozhodnutí Městského úřadu Kdyně, č.j. S/930/2011, ze dne 18.11.2011, ve věci žádosti J.R., a W.R., bytem tamtéž (dále jen „oprávnění“) o ochranu pokojného stavu ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění, jímž byla Mgr. Ing. R.K., uložena povinnost zajistit, že bude Pozemek uveden do původního stavu umožňujícího jeho užívání k průjezdu a průchodu, jakožto i povinnost zajistit, že nebude v souvislosti s Pozemkem docházet k žádným dalším zásahům do práv oprávněných a třetích osob, zejména ke stavění překážek či jiných věcí na části Pozemku, kterými by bylo znemožněno jeho užívání k průjezdu a průchodu. Povinnému byla exekuční výzvou Městského úřadu Kdyně, č.j. Ex S/930/2011, ze dne 20.4.2012 stanovena ke splnění výše uvedených nepeněžitých povinností náhradní lhůta do 7.5.2012“.

II.

Žaloba.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že žalovaný posoudil vykonatelnost exekučního titulu nesprávně a podle názoru žalobce nařídil exekuci v rozporu se zákonem. Žalobce poukazuje především na neexistenci materiální vykonatelnosti exekučního titulu, její neurčitost a nepřípustnost s ohledem na povahu uložené povinnosti. Exekuční titul není opatřen doložkou vykonatelnosti tím orgánem, který rozhodl v posledním stupni. Prvoinstanční rozhodnutí trpí nedostatkem poučení o opravných prostředcích. Podle výroku I. napadeného rozhodnutí byla pověřena jiná osoba náhradním výkonem, tj. provedením prací nebo výkonů nezbytných k uvedení pozemku č. 1906 do původního stavu umožňujícího jeho užívání k průjezdu a průchodu v rozporu s povinností uloženou exekučním titulem. Pověřená osoba měla provést na základě napadeného rozhodnutí jinou práci nebo výkon než povinný z exekučního titulu. Dále exekuční titul ukládá neurčitou povinnost uvést pozemek do původního stavu, aniž by specifikoval tento původní stav. Kritéria pro průchod a průjezd mohou být rozdílná pro povinného a správní orgán. Dále žalobce namítal, že nepřípustnost exekuce spatřuje v tom, že prvoinstančním rozhodnutím byly nařízeny povinnosti zmocněnci majitele movitých věcí, které nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku rovněž jiného majitele a není možné exekuci provádět bez vědomí těchto účastníků. V řízení o obnovení pokojného stavu se nezkoumají meritorně práva ani povinnosti, ale pouze pokojný stav. Správnímu orgánu proto nepřísluší v tomto řízení ukládat povinnosti, které může uložit pouze soud. Překročení této pravomoci může mít za následek nepřiměřený zásah do práv a povinností žalobce podle ustálené judikatury a žalobci se jeví postup exekučního orgánu jako arogantní demonstrace moci orgánu státní správy. Žalobce dále konstatoval, že nesprávný úřední postup a procesní vady řízení spatřuje i v nepřiznání odkladného účinku námitek v rozporu s ustanovením § 117 odst. 3 písm. d) správního řádu a v neoznámení exekučního příkazu všem dotčeným osobám, tj. majitelce pozemku, který má být předmětem exekuce a na který mají být přemisťovány betonové jehly a majiteli postižitelných věcí. Žalobce je toho názoru, že pokud exekuční příkaz nebyl doručen všem účastníkům exekučního řízení, není v právní moci a je tedy nevykonatelný. Napadené rozhodnutí vychází z nesprávného právního názoru žalovaného na

materiální vykonatelnost exekučního titulu a na další důvody pro nařízení exekuce podle napadeného exekučního příkazu. Žalovaný se nesprávně vypořádal s námitkou příslušenství pozemku podle občanského zákona a s právním posouzením uložené povinnosti v exekučním titulu a exekučním příkazu.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní exekuci vedenou žalovaným pod sp. zn. Ex S/930/2011 nelze označit za nepřipustnou pouze proto, že v ní byly vymáhány povinnosti osoby odlišné od vlastníka pozemku parc. č. 1906 v k.ú. Nová Ves u Kdyně. Žalovaný pro úplnost a představu konstatuje, že v řízení o odstranění pevné překážky vedeném Městským úřadem Domažlice bylo v rámci řešení předběžné otázky konstatováno, že se na pozemku parc. č. 1906 v k.ú. Nová Ves, nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Tento pozemek, jenž tvoří příjezdovou cestu k domu manželů R., opakovaně nejrůznějšími způsoby zahrazoval právě žalobce (pletivem, betonovými překážkami, navážením zeminy), který ve vztahu k pozemku vystupuje a vždy vystupoval jakožto „faktický pán nad věcí“. Jeho dcera, Bc. R.K., která je zapsána v katastru nemovitostí jakožto vlastník pozemku, je vlastníkem pouze tzv. „papírovým“, neprojevujícím o osud pozemku skutečný zájem. Právě a pouze s ohledem na uvedené mohlo být v řízení o ochraně pokojného stavu ve smyslu ustanovení § 5 občanského zákoníku iniciovaném manželou R., prokázáno, že ruшитelem pokojného stavu v daném místě a čase byl žalobce, a proto mu byla rozhodnutím ze dne 18.11.2011, č.j. S/930/2011 (exekučním titulem), uložena mimo jiné povinnost uvést pozemek parc. č. 1906 v k.ú. Nová Ves do původního stavu umožňujícího manželům R. - navrhovatelům jeho užívání k průjezdu a průchodu. Předmětem řízení o ochraně pokojného stavu přitom není otázka vlastnického práva k jednotlivým movitým věcem, jimiž žalobce pozemek zahrazoval, ale pouze otázka, zda tak činil a zda tímto jednáním narušil pokojný stav. Žalobce navíc musel velmi dobře vědět, s ohledem na to, že bylo v řízení o ochraně pokojného stavu prokázáno a následně i rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje pravomocně potvrzeno, že on sám předmětný pozemek nejrůznějšími způsoby zahrazoval, jaký byl původní stav pozemku v době, kdy tento byl ještě způsobilý k průchodu a průjezdu, a námitku neurčitosti povinnosti uvést pozemek do původního stavu, tak musí žalovaný označit za ryze účelovou. Žalovaný proto k namítané nepřipustnosti exekuce shrnuje, že podle jeho názoru byly žalobci exekučním titulem uloženy povinnosti plně v souladu s ustanovením § 5 občanského zákoníku, když toto ustanovení předpokládá právě a pouze uložení povinnosti obnovit předešlý pokojný stav výlučně rušiteli tohoto stavu, nikoliv jiným třetím osobám. Žalovaný uvedl, že dále považuje za zcela mylný názor žalobce, že v řízení o ochraně pokojného stavu nelze ukládat rušiteli pokojného stavu povinnosti. Takovýto závěr nejen že jde proti dikci shora uvedeného zákonného ustanovení, ale zejména zcela popírá samotný smysl institutu ochrany pokojného stavu. Pokud by byla pravdivá tato premisa žalobce, nemělo by žádný význam řízení o ochraně pokojného stavu vůbec vést, protože bez uložení konkrétních povinností účastníkům řízení by nikdy nemohlo dojít k obnovení pokojného stavu, na nějž ustanovení § 5 občanského zákoníku cílí především. Ze stejného prozaického důvodu musí být rozhodnutí o ochraně pokojného stavu exekučním titulem a nelze proto přijmout názor, že samotným prováděním správní exekuce na základě takového rozhodnutí došlo bez dalšího k nepřiměřenému zásahu do práv a povinností žalobce. Žalovaný

dále uvedl, že má za to, že exekuční titul je pravomocný i vykonatelný, a to jak po formální stránce, tak po stránce materiální. V exekučním titulu je nezaměnitelným způsobem specifikován jak povinný[^] tak oprávnění, takže nemůže dojít k jejich záměně, výrok je dostatečně určitý, aby bylo evidentní, jaká povinnost má být plněna a tuto povinnost nelze označit za nemožnou. Blíže viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28.2.2012, č.j. 44 A 95/2011-49 : „*V řízení o žalobě proti exekučnímu příkazu (§ 111 správního řádu z roku 2004) lze exekuční titul zkoumat pouze z hlediska jeho samotné existence, pravomoci správního orgánu exekuční titul vydat, právní moci exekučního titulu, skutečnosti, zda povinnost stanovená v exekučním titulu zavazuje povinného z exekučního příkazu, skutečnosti, zda exekuční titul vymáhanou povinnost vůbec ukládá, anebo skutečnosti, zda exekučním titulem uložená povinnost je fakticky vůbec splnitelná, ať už z důvodu právní či faktické nemožnosti takového plnění nebo z důvodu natolik neurčitého vymezení ukládané povinnosti, že to brání v jejím splnění*“. Žalovaný dále uvedl, že je přesvědčen o tom, že exekuční titul je vykonatelný a naopak není neurčitý, jak namítá žalobce, neboť původní stav pozemku parc. č. 1906 v k.ú. Nová Ves z doby, kdy byl užíván manžely R. a dalšími obyvateli obce k průjezdu a průchodu, musel být a stále je žalobci nepochybně znám. Obsah povinnosti uložené exekučním titulem proto musel být žalobci zřejmý a z jeho strany se tudíž jedná o účelovou námitku. Exekučním titulem byla žalobci tudíž uložena povinnost uvést předmětný pozemek v k.ú. Nová Ves u Kdyně do původního stavu umožňujícího jeho užívání k průjezdu a průchodu. V exekučním příkazu pak žalovaný pro osobu pověřenou provedením exekuce pouze konkretizoval, jakým určitým způsobem (...odstranění nebo přemístění věcí....) bude exekuce náhradním výkonem provedena. Nejedná se tudíž o exces z rámce povinností uložených žalobci exekučním titulem, jak uvádí žalobce, nýbrž naopak o zúžení a specifikaci tohoto rámce tak, aby osoba pověřená provedením náhradního výkonu přespříliš nezasáhla do práv a oprávněných zájmů žalobce, resp. majitele pozemku. Žalovaný dále konstatoval, že je skutečností, že žalovaný žalobce v prvoinstančním rozhodnutí poučil v souladu s § 111 správního řádu toliko o nemožnosti podat proti usnesení odvolání. O možnosti podat proti exekučnímu příkazu námitky žalovaný žalobce nepoučil, tento je však podal, a to hned dvakrát. Z tohoto důvodu má žalovaný za to, že se nejedná o takovou vadu řízení, která by odůvodňovala zrušení napadených rozhodnutí, neboť pochybení žalovaného nepřivedlo žalobci v probíhajícím řízení žádné výrazné negativní následky. Žalovaný se dále domnívá, že neměl povinnost doručovat exekuční příkaz dceři žalobce - majitelce předmětného pozemku, neboť jí z něj nevyplývají žádná práva ani povinnosti. Účastníkem správní exekuce vedené na základě rozhodnutí o ochraně pokojného stavu je pouze žalobce a manželé R. jakožto navrhovatelé exekuce. Kdo je vlastníkem exekucí postižených věcí nebylo za celé řízení o ochraně pokojného stavu prokázáno (třebaže žalobce tvrdí v žalobě účelově opak) a tudíž nebylo možné jejich vlastníka o jejich přemístění vyrozumět. Nadto má žalovaný za to, že mu ve fázi exekučního řízení již nepřísluší hodnotit a rovněž není relevantní, zda jsou přemísťované movité věci součástí či příslušenstvím pozemku, na němž se nacházejí. Přehnaně formalistický přístup k otázce zjišťování vlastníka předmětných věcí by přitom v situaci, kde je tento objektivně nezjistitelný a povaha věcí se blíží věcem opuštěným, vedl k negativním důsledkům pro oprávněné z exekučního titulu, neboť by se v něm žalobci uložená povinnost stala v podstatě nevymahatelnou.

IV.

Dodatečné vyjádření žalovaného k žalobě.

Žalovaný v dodatečném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobu na ochranu cizího práva zákon nepřipouští. Žalovaný neměl povinnost doručovat exekuční příkaz dceři žalobce, neboť pro ni z předmětného usnesení nevyplývala žádná práva a povinnosti. I přes to však akcentuje, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím zkrácen na právu, nebo že byl zkrácen v důsledku porušení svých procesních práv v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Pole názoru žalovaného tudíž z ustanovení § 65 s.ř.s. vyplývá, že osoba podávající žalobu musí být osobou, které se rozhodnutí přímo dotýká a nemůže se dovolávat ochrany práv cizích, tak jako to činí žalobce v případě majitelky pozemku a majitele exekucí postižených věcí.

V.

Replika žalobce

Žalobce v replice vyjádření žalovaného uvedl, že napadá exekuční příkaz a rozhodnutí o námitkách proti tomuto exekučnímu příkazu, přičemž akcentuje, že exekuční příkaz musí obsahovat v souladu s ustálenou soudní praxí a judikaturou stejnou povinnost jako ukládá exekuční titul. Aktivní legitimace v soudním řízení správním je podle žalobce dána tím, že exekuční titul i exekuční příkaz zasahuje do subjektivních práv žalobce jako povinného již tím, že orgán státní správy nuceným výkonem rozhodnutí omezil a porušil jeho ústavně zaručená osobnostní práva a právo na spravedlivý proces. Aktivní legitimace vlastníka pozemku, na kterém bagr upravuje terén a přemísťuje betonové jehliny, se v tomto řízení asi neřeší, protože ten žalobní návrh nepodal. Vyjádření žalovaného je naprosto zcestné, neopírá se o žádný důkaz a vychází pouze ze subjektivního pocitu nebo domněnky žalovaného. Konstitutivní rozhodnutí o odstranění překážky vydané jiným orgánem než žalovaným v exekuční věci nemůže být závazné pro nařízení napadené exekuce. Skutečnost, že nějaký jiný orgán státní správy řeší předběžnou otázku ve svém řízení, asi neznamená, že exekuční správní orgán z této předběžné otázky vychází při nařízení exekuce. Pro nařízení exekuce je závazný pouze exekuční titul. Žalobce vyjadřuje přesvědčení, že soud se k otázce vymahatelnosti rozhodnutí podle § 5 občanského zákoníku v exekučním správním řízení vyjádří ve svém rozsudku. Rovněž tak se soud jistě vyjádří i k materiální vykonatelnosti exekučního titulu, zejména k určitosti a faktické možnosti splnění uložené povinnosti dle exekučního titulu. Jazykový výklad povinnosti uložené v exekučním titulu je zajistit uvedení předmětného pozemku do původního stavu a nikoli uvést pozemek do původního stavu. Oproti tomuto výkladu však pověřená osoba měla uvádět pozemek do nějakého stavu, namísto povinnosti zajistit uvedení pozemku do původního stavu. Povinnost zajistit uvedení pozemku do původního stavu fakticky i právně provedl sám exekuční orgán, který se sám však nepověřil k provedení exekuce náhradním výkonem prací. Žalobce dále uvedl, že poučovací povinnost správních orgánů i soudů vychází vždy ze zákona. Podle ustálené judikatury dovolacích soudů pak vyplývá, že tento nedostatek je vadou řízení, která má za následek zásah do ústavně zamčených práv na spravedlivý proces. Kdo je vlastníkem nemovitostí, na kterých má být exekuce prováděna je známa z veřejné evidence nemovitostí každému. Pokud tedy správní orgán nedoručí exekuční příkaz majiteli pozemku, který má být postižen nuceným výkonem rozhodnutí, nejedná se o nedostatek podle soudního řádu správního, ale o nedostatek podle správního řádu, mající za následek, že rozhodnutí není v právní moci a tím není vykonatelné. Povinnému v exekučním řízení nelze přičítat k tíži

formalistický výklad exekučního titulu nebo dokonce nesprávnou formulaci správního orgánu o uložené povinnosti v exekučním titulu.

VI.

Posouzení věci soudem.

Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), o věci samé bez jednání.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Podle § 75 odst. 1 správního řádu správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí.

Podle § 103 správního řádu se postupuje podle právní úpravy týkající se exekuce, pokud ten, jemuž byla exekučním titulem uložena povinnost peněžitého nebo nepeněžitého plnění (dále jen "povinný"), v určené lhůtě tuto povinnost dobrovolně nesplní. Ustanovení § 104 písm. a) pak stanoví, že exekučním titulem, na jehož základě se vydává exekuční výzva nebo exekuční příkaz, je vykonatelné rozhodnutí uvedené v § 74. V souladu s § 74 odst. 1 a 2 věty první správního řádu je rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden, rozhodnutí ukládající povinnost k plnění je vykonatelné, je-li v právní moci a jestliže uplynula lhůta ke splnění povinnosti.

Z právě citovaných ustanovení správního řádu vyplývá, že pro nařízení exekuce je nezbytné, aby byl exekuční titul vykonatelný ve smyslu ustanovení § 74 správního řádu, tj. aby byl v právní moci a byla-li stanovena lhůta k plnění, aby tato lhůta uplynula. Nařízení exekuce není podmíněno umístěním doložky právní moci nebo vykonatelnosti na exekučním titulu ve smyslu ustanovení § 75 odst. 1 věta první správního řádu, podle kterého správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Skutečnost, zda na exekučním titulu byla či nebyla umístěna doložka vykonatelnosti tak nemá žádný vliv na zákonnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě nenamítal, že by exekuční titul nebyl v právní moci a nebyl vykonatelný.

Nad rámec uvedeného je vhodné upozornit na to, že vzhledem k tomu, že v exekučním titulu nebyla stanovena lhůta k plnění, byly jeho účinky spojeny s jeho právní mocí. Součástí správních spisů pod pořadovým č. 30 byla listina ze dne 2.4.2012 označená slovy „Oznámení o nabytí právní moci“, ve které Krajský úřad Plzeňského kraje sdělil, že rozhodnutí o odvolání žalobce proti exekučnímu titulu se stalo pravomocným dne 9.3.2012. Před nařízením exekuce tak byla existence právní moci a tím i vykonatelnosti exekučního titulu ověřena.

S ohledem na skutečnost, že na základě ustanovení § 111 odst. 3 správního řádu se nelze odvolat proti exekučnímu příkazu, jsou řádným opravným prostředkem proti exekučnímu příkazu námitky ve smyslu ustanovení § 117 správního řádu. V souladu s ustanovením § 68 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 118 odst. 1 správního řádu tak prvoinstanční rozhodnutí mělo obsahovat poučení o tom, že je možné proti němu podat námitky, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se námitky podávají. Prvoinstanční orgán tudíž pochybil, když tak neučinil, avšak jeho pochybení nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pochybení prvoinstančního rozhodnutí totiž bylo potenciálně způsobilé toliko zkrátit žalobce na možnosti podat řádný opravný prostředek proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Vzhledem k tomu však, že žalobce práva podat námitky využil, ke zkrácení jeho procesních práv nedošlo.

Dále je nezbytné uvést, že mezi výrokem exekučního titulu a výrokem prvoinstančního rozhodnutí není rozpor.

Exekučním titulem bylo žalobci pod výrokem I. uloženo „*aby zajistil, že bude pozemek parc. č. 1906 o výměře 197 m² - druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace, zapsaným na LV. č. 2076 v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Domažlice, pro k.ú. Nová Ves u Kdyně a obec Nová Ves (dále jen Pozemek“)* uveden do původního stavu umožňujícího Navrhovatelům a třetím osobám jeho užívání k průjezdu a průchodu“. Pod výrokem II. mu bylo uloženo „*aby zajistil, že nebude v souvislosti s Pozemkem docházet k žádným dalším zásahům do práv Navrhovatelů a třetích osob, zejména ke stavění překážek či jiných věcí na části Pozemku znemožňující Navrhovatelům či třetím osobám jeho užívání k průjezdu a průchodu*“.

Předně je nezbytné uvést, že „*exekuční titul neukládá neurčitou povinnost uvést pozemek do původního stavu, aniž by specifikoval tento původní stav*“.

Původní stav je v exekučním titulu definován jednoznačně. Je jím stav, kdy se na předmětném pozemku nenachází nic, co by komukoli („*navrhovatelům a třetím osobám*“) bránilo v „*průjezdu a průchodu*“.

Žalobci bylo exekučním titulem uloženo předmětný pozemek do tohoto stavu uvést („*zajistit, aby byl v tomto stavu*“). Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, bylo povinností žalovaného postupovat podle ustanovení § 119 správního řádu, podle kterého ukládá-li exekuční titul, aby povinný podle něho provedl nějakou práci nebo výkon, které může vykonat i někdo jiný než povinný, vydá exekuční správní orgán exekuční příkaz, na jehož základě provedením prací nebo výkonů pověří jinou osobu, pokud ta s tím souhlasí; práce nebo výkony se provádějí na náklad a nebezpečí povinného.

Na základě ustanovení § 119 odst. 2 správního řádu pak měl žalovaný povinnost v pověření přesně vymezit práci nebo výkon, které měl podle exekučního titulu provést povinný a jejichž provedení se svěřuje jiné osobě.

Podle § 5 občanského zákoníku došlo-li ke zřejmému zásahu do pokojného stavu, lze se domáhat ochrany u příslušného orgánu státní správy. Ten může předběžně zásah zakázat nebo uložit, aby byl obnoven předešlý stav. Tím není dotčeno právo domáhat se ochrany u soudu.

Ustanovení § 5 občanského zákoníku je speciálním institutem sloužícím k zachování a obnovení posledního pokojného stavu. Dojde-li k jeho aplikaci, výsledkem je vydání rozhodnutí ukládajícího obnovení tohoto pokojného stavu. Z tohoto důvodu je nutné pokojný stav, jehož obnovení má být dosaženo, formulovat ve výroku rozhodnutí. V této souvislosti je vhodné upozornit, že výkon rozhodnutí o obnovení pokojného stavu je na rozdíl od jiných typů rozhodnutí specifický. Tato specifika nalezla svůj odraz například v ustanovení § 351a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.

Na základě ustanovení § 351a odst. 1 občanského soudního řádu, bylo-li vykonávané rozhodnutí splněno, avšak povinný následně způsobil porušením uložené mu povinnosti změnu stavu, který toto rozhodnutí předpokládá, (předešlého stavu), soud oprávněnému povolí, aby se na náklady povinného postaral o obnovení stavu předpokládaného tímto rozhodnutím. Způsob obnovení předešlého stavu soud uvede v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

Ač obdobné ustanovení neobsahuje správní řád, tudíž nebude možné v exekuci vedené podle správního řádu možné vést opakovaný výkon téhož exekučního titulu, neznamená tato skutečnost, že by exekuční titul znějící na obnovení předešlého stavu a jeho výkon ztrácel svá specifika i v rámci správní exekuce.

Výsledkem exekuce mělo být dosažení stavu předvídaného exekučním příkazem, tj. uvedení předmětného pozemku do stavu, kdy se zde nebude nacházet nic, co by komukoli bránilo v průjezdu a průchodu. Pokud tedy žalovaný podrobně popsal, co je nutné učinit k dosažení tohoto stavu při exekuci, nijak nevybočil z povinnosti uložené žalobci exekučním titulem. Bylo-li tudíž stanoveno, že budou *„odstraněny nebo přemístěny věci nacházející se na Pozemku včetně jejich součástí a příslušenství tak, aby bylo umožněno nerušené užívání Pozemku k průjezdu a průchodu“*, bylo stanoveno jen to, co bylo předvídáno již exekučním titulem. Byly pouze konkretizovány povinnosti, jejichž splnění je nutné k obnovení předešlého stavu.

Exekučním titulem byla povinnost k obnovení pokojného stavu uložena žalobci. Bylo tudíž zcela a jen jeho povinností předmětný pozemek do předvídaného stavu uvést. Z tohoto důvodu je zcela nerozhodné, zda na tento pozemek před provedením exekuce přibyly či ubyly nějaké věci, zda jsou či nejsou příslušenstvím pozemku a zda je tam umístil žalobce či kdokoli jiný.

V exekučním řízení není možné zpochybňovat zákonnost a správnost exekučního titulu. Z tohoto důvodu je nezbytné považovat za nedůvodné námitky žalobce zpochybňující zákonnost a správnost exekučního titulu, tj. co lze či nelze činit v řízení podle § 5 občanského zákoníku.

Podle § 111 odst. 2 správního řádu se exekuční příkaz se oznamuje povinnému a dalším osobám, kterým z exekučního příkazu vyplývají povinnosti nebo práva. Žalovaný tudíž nijak nepochybil, když prvoinstanční rozhodnutí doručil toliko žalobci, osobě pověřené provedením exekuce a osobám oprávněným. Nikomu jinému, včetně vlastníka předmětného pozemku či věcí na pozemku umístěných, doručováno být nemělo, neboť se nejedná o osoby, jimž by z exekučního příkazu vyplývaly nějaké povinnosti či práva.

Podle § 117 odst. 3 správního řádu námitky mají odkladný účinek, jen uplatňuje-li se některý z důvodů uvedených v § 115 písm. a), b), e), f) nebo g), tj. po nařízení exekuce povinnost zanikla, po nařízení exekuce zaniklo právo provádět exekuci nebo byl zrušen exekuční titul, který je podkladem pro exekuci, se zjistí, že exekuce byla nařízena k vymožení neexistující povinnosti nebo vůči neexistujícímu povinnému, provedení exekuce je nepřípustné, protože před nařízením exekuce existoval důvod, pro který exekuci nebylo možno provést, nebo je provedení exekuce nepřípustné, protože po jejím nařízení nastal jiný důvod vyplývající ze zvláštního zákona nebo stavu věci, pro který nelze exekuci provést.

Z ustanovení § 117 odst. 3 správního řádu vyplývá, že odkladný účinek námitek nastává přímo ze zákona. Nemohlo tudíž dojít k pochybení v tom smyslu, že odkladný účinek „nebyl přiznán“. S ohledem na skutečnost, že žádná z alternativ vymezených v citovaném ustanovení nebyla v případě žalobce dána, není vůbec zřejmé, jak mohl být žalobce namítaným pochybením zkrácen na svých právech.

VII.

Rozhodnutí soudu.

Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů.

Soud neprovedl důkaz žalobcem v žalobě navrženými listinami, neboť provedení těchto důkazů nebylo třeba k posouzení důvodnosti žaloby, když je navíc žalobce navrhl k prokázání průběhu správního řízení, který nebyl mezi účastníky sporný.

IX.

Náklady řízení.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud mezi důvodně vynaložené náklady nepovažuje náklady vynaložené za zastoupení správního orgánu advokátem, neboť schopnost obhájit zákonnost napadeného rozhodnutí před soudem patří k běžné činnosti správních orgánů. Je-li správní orgán nadán působností a pravomocí k vydání napadeného rozhodnutí, musí také být schopen vyvrátit důvodnost jednotlivých žalobních bodů zpochybňujících jeho zákonnost. Pomoc advokáta je v takovém případě nadbytečná.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 31. července 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová